

Η “Εκκλησία-φάτνη”: η επίσκεψη του Θεού και η επίσκεψη του ανθρώπου

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Αντιοχείας](#)

“Ελπίζω ολοκάρδια ότι τα βάσανα που ζούμε σήμερα γίνονται μια φάτνη, στην οποία

γεννάται ο Λυτρωτής στις καρδιές εκείνων που Τον χρειάζονται (και όλοι Τον χρειαζόμαστε)” αναφέρεται, μεταξύ άλλων, στην Ποιμαντορική Εγκύκλιο του Μητροπολίτη Βύβλου και Βοτρύων Όρους Λιβάνου κ. Σιλουανού για την εορτή των Χριστουγέννων.

Αναλυτικότερα σημειώνεται:

“Θερμότητα, φως και θεία παρουσία ακτινοβολούν ακόμη και πέρα από την φάτνη της

Βηθλεέμ. Ο οικοδεσπότης της φάτνης κάνει τους δεσμούς μας πιο ζεστούς με την αγάπη

Του, φωτίζει τη ζωή μας με τη χάρη Του και ενισχύει την αποφασιστικότητά μας με την

παρουσία Του. Ο Ιησούς ανακουφίζει τις καρδιές μας επειδή είναι μαζί μας, δίνει

νόημα

στην ελπίδα μας και κινητοποιεί τις ψυχές μας προς την πίστη, την αγάπη και την αλληλεγγύη.

Οι πρώτες μέρες του οικοδεσπότη στην φάτνη της Βηθλεέμ σφραγίστηκαν από όλα τα

στοιχεία της ανθρώπινης αθλιότητας: τη μοναξιά, τη φτώχεια, τη βία, την ανέχεια και την

απομόνωση. Ευτυχώς, αυτή η κατάσταση μεταμορφώθηκε με την πνευματοφόρη παρουσία

της Μαρίας και του Ιωσήφ, υπηρετών ενός μυστηρίου που αποκαλύπτεται σταδιακά, με την

εμφάνιση αγγέλων που δοξολογούν στη γη Εκείνον που λατρεύουν στον ουρανό, με την

παρουσία των έκθαμβων βοσκών, με την προσκύνηση των Μάγων, σημείου πρώτης ένθερμης λατρείας που δίνει η ανθρωπότητα στον Κύριο. Με αυτό τον τρόπο αποκαλύπτεται η αρχή ενός ευαγγελίου που ανακοίνωσαν άγγελοι, ακολουθούμενοι από

τους πρώτους μάρτυρες του Παιδιού που γεννήθηκε σε μία φάτνη.

Σήμερα, οι εκκλησίες μας είναι μία φάτνη τοποθετημένη στο κέντρο του κόσμου.

Ανάμεσά μας είναι μία Μαρία, ένας Ιωσήφ, κάποιοι ποιμένες και μάγοι, και μαζί τους είναι

το νεογέννητο Παιδί που έρχεται ως Ανατολή Ανατολών, περιτριγυρισμένο από γήινους

αγγέλους που Τον δοξάζουν. Οι εκκλησίες μας βρίσκονται σε χώρες με ιδιαίτερες συνθήκες

και διαταράσσονται από δύσκολα και οδυνηρά γεγονότα, η κάθε μια σε διαφορετικό βαθμό.

Όλοι μας διακονούμε δυναμικά και αποφασιστικά για να μην χάσουμε το ίχνος του Αστεριού που μας οδηγεί στη Βηθλεέμ, ώστε οι ενορίες μας να είναι η φάτνη που δέχεται

τον Κύριο και έτσι η μαρτυρία μας να φέρει την καλή αναγγελία του Θεού στον άνθρωπο,

με όλη της τη δύναμη, ζωτικότητα, ρεαλισμό, αυθεντικότητα και αποτελεσματικότητα.

Αν και ο σημερινός άνθρωπος υποφέρει, υπάρχουν συνάνθρωποί μας με λαμπρές μαρτυρίες που γεννιούνται από μία ευγενική συνείδηση, κατανόηση και ευαισθησία και

είναι το αποτέλεσμα πόνου και αποφασιστικότητας να ξεπεραστούν οι αδυναμίες, η χαλαρότητα, η διαφθορά και ο κατακερματισμός. Οι άνθρωποι αυτοί φέρουν τον σπόρο της

αλληλεγγύης, της πίστης στην αλήθεια, στην καλοσύνη και στην ενότητα. Μάλλον αυτοί περιμένουν, μαζί μας, την αυγή Εκείνου που είναι η πηγή τους, ο εμπνευστής τους και ο δωρητής τους.

Ελπίζω ολοκάρδια ότι τα βάσανα που ζούμε σήμερα γίνονται μια φάτνη, στην οποία γεννάται ο Λυτρωτής στις καρδιές εκείνων που Τον χρειάζονται (και όλοι Τον χρειαζόμαστε), και ότι ανατέλλει μία ευκαιρία για μας να είμαστε μάρτυρές Του οι οποίοι Τον αγαπούν, Τον υπηρετούν και Τον προσκυνούν. Βαθιά μου ευχή και επιθυμία είναι ο σημερινός πόνος να αποτελέσει αφετηρία για να αποκαλυφθεί η χαρά για αυτήν τη διπλή επίσκεψη: την επίσκεψη του Κυρίου σε εμάς και την επίσκεψή μας στον πλησίον μας!

Στην γιορτή που ανατέλλει, δεν μπορώ παρά να ευχαριστήσω τον Κύριο για όλες αυτές τις εκδηλώσεις αλληλεγγύης και αποφασιστικότητας που έχουν προκύψει στις ενορίες και στα μοναστήρια της Αρχιεπισκοπής μας για να ανακουφίσουν τον πόνο εκείνων που υποφέρουν περισσότερο, μέσω πνευματικής, ηθικής, αδελφικής και υλικής επίσκεψης του πλησίον τους. Ευχαριστώ επίσης τον Κύριο για τον εποικοδομητικό διάλογο που πολλοί από τους νέους και τους ηλικιωμένους μας άνοιξαν κατά τη διάρκεια αυτής της «κυοφορίας» που ζούμε στον Λίβανο. Στην πραγματικότητα έχουν δώσει προτεραιότητα, στα πλαίσια της οικογένειας και της ενορίας, στην πραγματική αγάπη ξεπερνώντας τις αποκλίσεις στις δημόσιες υποθέσεις που οδήγησαν σε νευρικές και μερικές φορές βίαιες συμπεριφορές.

Έδειξαν επίσης μία θετική ανταπόκριση στο κάλεσμα της Εκκλησίας μας να ξεκινήσει ένα γόνιμο διάλογο και να ενθαρρύνει μία εκστρατεία αλληλεγγύης προς όφελος των πιο εξουθενωμένων κατά τη διάρκεια της τελευταίας αυτής περιόδου. Πιστεύω ακράδαντα ότι με αυτόν τον τρόπο έχουμε κάνει ένα μονοπάτι μαζί για να ενισχύσουμε την κουλτούρα του

διαλόγου και της αλληλεγγύης για να μιμηθούμε τη θεία επίσκεψη μέσω της ανθρώπινης

επίσκεψης και της δέσμευσής μας να υπηρετήσουμε τον άνθρωπο και τις ανάγκες του. Έτσι

ζούμε αληθινά τη χριστιανική μας πίστη σαν αυθεντικοί άνθρωποι και εδραιώνουμε τους

πυλώνες της πατρίδας επάνω από την «Εκκλησία-φάτνη», τον τόπο συναντήσεως του Θεού

με τον άνθρωπο, τον τόπο διαλόγου με Αυτόν, το χώρο της γνήσιας λατρείας Του και

ουσιαστικής ένωσης μαζί Του.

Τέλος, ενώνω την προσευχή μου εκείνη του προκάτοχού μου, του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Γεωργίου (Khodr), ο οποίος δεν σταματά να προσεύχεται με την καρδιά του

βυθισμένη τόσο στο βάθος του πόνου όσο και στο βάθος του ελέους του Θεού. Επίσης,

ενώνω την προσευχή μου με εκείνη των ποιμένων των ενοριών και μοναστηριών, μαζί με

των συν αυτοίς αδελφοτήτων και με τις προσευχές που αναπέμπουν τα λογικά πρόβατα του

αγίου ποιμνίου του Χριστού, επιδιώκοντας το καλό της Εκκλησίας μας, της χώρας μας και

ολόκληρου του κόσμου.

Καλά Χριστούγεννα!

Ο Β ύ β λο υ κ α ι Β ο τ ρ ύ ω ν

(Ό ρ ο υ ς Λ ι β ά ν ο υ)

+ Σιλουανός